

LASKUVARJOSTELUA JÄMILLÄ

Tehtiin historian tapaista Jämillä lauantai-illasta sunnuntai-aiheeseen 10. 6. 1963. Suomen Laskuvarjokerho kokeili seudun soveltuvuutta urheiluhyppyihin.

Hyppäajat olivat alussa kovin outoja. Useampipäiväinen puhuri vauhatti rinteillä 10—20 solmun vauhtia. Mittari laski alle enimmäisrajan 4 m/s = 8 solmua vasta klo 23. Teljän Lentäjän Cessna 170 A tyhjeni ensimmäisen kerran kymmenisen minuuttia myöhemmin.

Seurasi tunnin pakkaus ja yöpuulle rakentuminen aikaisin klo 01 ja sen jälkeen. Ensimmäiset raottivat silmiään jo klo 03 aurinگون ihmeeksi. Matias Wiitanen tarttui ohjauksuun klo 04 ja jäi taas orvoksi yksin viitisentoista minuuttia nousun jälkeen.

Hyppäjä oli siis 6 kpl ennen kunkon kiekaisua. Klo 7.30 tapahtui sama kumma uudestaan. Sen jälkeen teetä ja pakkausta ja jossakin klo 11 tienoilla uusi kierros. Eli Matias nukkui ja taas herätettiin. Iltapäivän mittaan putosi vielä kaksi koneetäyttä reppuselkiä eli: 17 tuntia toimintaa alusta loppuun, 18 hyppyä, joista 6 ihmiselämän ensimmäistä. Hyppääjiä oli kaikkiaan kisoissa 9. Hyppymestari Kavo Laurila joutui saamaan 6 hyppyä, Leila Hyytiäinen, Tapio Laine, Veijo Haatanen, Olli Henttinen, kukin kaksi, Timo Ahonen, Ahti Viikuna, Osmo Savolainen ja jämisti (joka ei jänistänyt) Jussi Malinen kukin yhden hypyn. Jos parhaita suorituksia etsimään täytyisi, olisi ilmeisesti mainittava "Tappari" ja "Timppa".

Kerholaisten yleinen mielipide oli: Kyllä vain maksoi vaivan tulla Helsingistä Jämille yötämyöten rientämään.

Jämi on sovelias lennokeille, purjekoneille, pienemmille moottorillisille; miksi ei siis myös laskuvarjoille. Rakennuksia ei yritetty osutella eikä rinteeseen jäänyt jälkeäkään, vaikka Olli otti ja koitti. Maaila-alue oli takakentän keskikohdilla, mutta risti ei välttämättä aina vetänyt puoleensa. Pientä ahdistelua kyllä esiintyi, jos vain pakoiluakin. Kyyditettiin Leilaa kerran ykköskentällekin historiallisia kengän jälkiä maahan jättämään. Kas, aamu-yön tuuli haki vielä ratojaan ja

käytteli etsintöihinsä naishyppääjää.

Ahti liehitteli metsän laitamaa ja eräs julkisuutta vähemmin havitteleva yksilö karautti suoraan metsän keskeeseen niin että latvat katkeilivat

"Pussimiehiä" valmiina näyttämään pursipiloteille omaa harrastustaan, oikealta Ahti Viikuna, Timo Ahonen, Osmo Savolainen ja Kavo Laurila.

Näin Italiassa

Italian ilmavoimien kadettikoulun (Accademia Aeronautica) koulutusohjelmia on viime aikoina suuresti muutettu. Ilmavoimien tulleiden aktiiviupseerien perustiedoissa on katsottu olevan puutteita ja lisäksi uudenaikainen lentokalusto vaatii teknillisen tietomäärän huomattavaa lisäämistä. Koulu on nyt nelivuotinen. Ensimmäinen vuosi on tavallaan koevuosi, jonka kuluessa oppilaan luonnetta ja sopivuutta huolellisesti tutkitaan. Teknilliset aineet ovat tällöin etualalla. Alkeiskoulutukseen M.B. 326-suihkukoneella siirrytään vasta aivan vuoden lopussa. Jälleen ankaraa karsintaa.

Toisenakin vuonna teknilliset oppiaineet jatkuvat. Ilmailuaineista erikoisesti ilmapurjehdus tehostuu

ja pian rungotkin, kun varjoa ruvetiin alas rakentamaan.

Akkileiri oli kokeiluluontoinen. Hyppäyttäjät oli tyytyväinen, sitä olivat hyppääjätkin, eikä hypyn kohde tai sen edustajatkään suuremmin valitelleet. Uudestaan vain asialle joko kerhon tai liiton puitteissa. Aikaa olisi syytä varata hieman enemmän, samoin varjoja. Onko vapaaehtoisia vai täytyykö määrätä...

kadetit suorittivat Zögling-yksipaikkaisella A- ja B-tutkinnot.

Kolmannen vuoden päättyessä kadetit nimitetään aliluutnanteiksi ja siirretään Leccessä sijaitsevaan lentokouluun. Puhtaasti sotilaalliset oppiaineet ja harjoitukset ovat nyt vuorossa. Vuoden lopussa saa oppilas ohjaajatodistuksen ja siirron laivueeseen.

Tässäkin vaiheessa on eräs merkittävä uudistus. Nuoret aliluutnantit suorittavat tavallista laivuepalvelusta, mutta ovat alusta alkaen Scuola di Guerra Aerea'n huolenpidon alaisia sikäli, että saavat siltä jatkuvasti aineistoa ja ohjeita jatko-opintojaan ja suoritettavia tutkintoja varten. Samassa ilmasotakoulussa suorittavat myös kapteenit ja everstiutnantit täydennyskursseja.

VIELÄKIN ARGENTIINA...

Englantilainen purjelentolehti